

MENNYIT ÉR NEKED JÉZUS?

Márk 14,1-11.27-31.

Kedves Testvérek!

1.

Ezen az istentiszteleten négy epizódot szeretnék felolvasni közöttetek Márk evangéliumának 14. fejezetéből. De mielőtt ezt megtenném, szeretnék emlékeztetni benneteket arra, hogy a most elhangzó események Jézus földi életének utolsó napjaiból valók. Térben és időben tehát nagyon közel vagyunk már a Golgotához, a golgotai kereszthez. A négy epizód szereplőire fogunk ma koncentrálni, és azt fogjuk megvizsgálni, hogy melyikük hogyan viszonyult a Megváltó személyéhez. Próbáljátok megfigyelni, hogy melyiküknek mennyit ért Jézus élete!

Felolvasni: Márk 14,1-11. 27-31.

2.

Hallottuk a négy epizódot! Ezután pedig vegyük górcső alá az egyes bibliai részek szereplőit!

(1) A vallási vezetők: *A főpapok és a törvénytanárok keresték a módját, hogy Jézust titokban letartóztassák és kivégeztessék.* Mk 14,1b. Ők azért akarják titokban végrehajtani tervüket, mert tisztában vannak azzal, hogy a Páska ünnepre érkező tömegben sokan szimpatizálnak Jézussal. (L. virágvasárnapi bevonulás.) Nem akarják tehát azt, hogy a szimpatiszások zavargást robbantsanak ki.

(2) Egy asszony, János szerint Mária, Lázár testvére: Jézus, nem sokkal elfogatása előtt, Betániában részt vesz egy vacsorán, és amikor *helyet foglalt az asztalnál, odalépett hozzá egy asszony, aki valódi nárdusolajból készült, igen drága illatszert hozott magával. Az asszony összetörte az alabástrom illatszertartót, és a nárdusolajat Jézus fejére öntötte.* Mk 14,3b. Majd öntött belőle Jézus lábára is, ezután pedig saját hajával törölte meg a Mester lábait. Jn 12,3b. Az asszony tettén a vendégek közül többen kiakadnak, ebben képmutató módon Júdás járt az élen, mert nem értik, hogy az, amit Mária tett az nem pazarlás volt, hanem különleges jelzése annak, Jézus letenni készül földi életét.

A nárdus egy illatos növény, melynek gyökerét Jézus idejében igen drága parfüm készítésére használták. A növény a Himalájában nő 3300 és 5200 méteres magasság között. Évszázadokon keresztül a hinduk gyógyszerként és parfümként alkalmazták, aktívan kereskedtek vele. Mivel több mint 9000 km-t kellett szállítani, hogy Júdeába érkezzen, értéke nagyobb volt az aragnál. Ára egy munkás egy évi bérét tette ki. A nárdus olajat a tehetősek emberek a temetésükre tették félre.

(3) Iskáriótes Júdás, *a tizenkét tanítvány közül az egyik..., aki elment a főpapokhoz, hogy segítségükre legyen Jézust elfogni.* Mk 14,10. S akiről tudjuk, hogy 30 ezüstért vállalta, hogy elárulja és kezükre adja Mesterét. Mt 26,15. 30 ezüst mai értéke kb. 900 ezer forint, ami Jézus korában sem volt kevés pénz, hiszen a főpapok Júdás pénzéből, annak halála után, egy jelentős nagyságú földterületet vásárolhattak belőle. Mt 27,7-8.

(4) Jézus II tanítványa, akiről maga Jézus mondja: *Ma éjjel mindnyájan elveszítitek a hiteteket bennem, és elhagytok.* Mk 14,27. S tudjuk a tanítványok a saját életüket mentve elfutnak, amikor Jézust elfogják. Egyedül Péter követi őt a főpap udvaráig, de ott ő is megtagadja Mesterét. A legmesszebb János jut el, a szeretett tanítvány, aki az egyetlen apostolként áll Krisztus keresztje alatt.

3.

Emlékeztek még arra, hogy mire kértelek benneteket az egyes epizódok felolvasása előtt? Arra, hogy a szereplők személyén túl, azt is figyeljétek meg, hogy melyiküknek mennyit ér Jézusnak, a világ Megváltójának az élete. Mert mai történetünk szereplői mind „beárazzák” Jézust. Tetteik és szavaik világossá teszik, hogy nekik mennyit ér az ő élete.

A **vallási vezetőknek** minden pénzt megér, hogy Jézust holtan lássák. 30 ezüstpénz, mai értékén kb. 900 ezer forint, sem túl nagy ár azért, hogy holtan lássák Jézust. De ha jobban belegondolunk, mennyire semmi ez az összeg a Megváltó életéért.

Júdás, a vallási vezetőkhez hasonlóan, 30 ezüstre tartja Mestere életét. Ez az összeg két és félszer kevesebbet ért, mint az az alabástromnyi nárdus olaj, aminek elpazarlását szóvá tette a leprás Simon házában. Ebből is látjuk, hogy Júdás számára sem ért túl sokat annak az élete, akivel három évig jóban és rosszban nap mint nap együtt élt.

És János kivételével itt vannak a **tanítványok** is, akik szintén „beárazzák” Mesterüket, még ha egészen más okból, mint a vallási vezetők és Júdás. Ők nem haszonszerzésből, hanem félelemből, de ők sem tartják annyira Jézust, hogy feláldozzák érte a biztonságukat, a szabadságukat, az életüket. Elhagyják, megtagadják, és igen, ez is egyfajta árulás, akárcsak Júdásé. Ez is eladása és eldobása annak, akit három évig Mesternek szólítottak. Az életüket a Megváltó életéért cserébe.

4.

Ebből a „szép kis csapatból” messze kiemelkedik Mária személye, aki számára Jézus mindent megért. Mária őszintén szerette Jézust, akinek mindig is itta a szavait, a tanítását, és aki visszaadta számára a testvérét, amikor feltámasztotta Lázárt. S mindezért cserébe még ennél is többet adott volna Jézusnak, ha képes lett volna rá. Mária őszintén hálás volt a Mesternek, mert kapott tőle valami mérhetetlenül nagyot és értékeset, és a maga egyszerű módján adni akart valamit, ami számára volt mérhetetlenül nagy és értékes.

Azon a vacsorán ezt nem értették azok, akik tanúi voltak túlcsonduló hálájának. De hogyan is érthették volna?! Hiszen ők nem élték át azt, mit jelent megajándékozott embernek lenni. Nem élték át azt, hogy az ember mindent elveszít, majd a semmiből, valami megmagyarázhatatlan csoda folytán, többet kap vissza, mint amit elveszített. A leprás Simon házában összegyűlt vendégek, a számító Júdással az élen, ezért értékeli Mária háláját pazarlasként. Mert azoknak, akiknek semmi közük sincs Jézushoz, azoknak minden csak pazarlás, amit valaki hálából és szeretetből visszaad az ő Mesterének, akitől mérhetetlenül sokat kapott.

5.

Testvéreim! Eddig a pontig megtehettük, hogy kívülálló szemlélőként mondtunk ítéletet a négy történet szereplőiről! De elérkezett az a pillanat, amikor meg kell értenünk azt, hogy

nem vagyunk, nem lehetünk kívülállók! Mert valamiképpen, a ma olvasott történetek szereplőjéhez hasonlóan, mi is „beárazzuk” Jézust! Azzal, ahogyan éljük az életünket, ahogyan hozzáállunk a bennünket körülvevő világhoz, ahogyan viselkedünk, szólunk, cselekszünk, gondolkodunk, mindezekkel mi is nap mint nap nyilatkozunk arról, hogy nekünk mennyit ér Jézus!

– *Micsoda pazarlás!* – mondjuk a Máriához hasonló emberek életét nézve. – *Nem kell a kereszténységet így eltúlozni, ennyire komolyan venni! Nem szabad így rajongani valamiért! Józannak kell maradni! Meg kell találni az egészséges egyensúlyt az élet és a hit között!*

Mert nem érti a világ, és sajnos, sokszor az egyház sem azokat az embereket, akik Istenért elpazarolják a drága idejüket, és áron készek megvenni az alkalmakat, mert minél többet akarnak tanulni, érteni Krisztusból. Akik ahelyett, hogy megvennék a legdrágább telefont, ami csak elérhető a piacon, vagy befizetnének valami drága utazásra, inkább Isten céljaira adakoznak. Emberek, akik elpazarolják az erejüket másokért, akik meg sem érdemelnék ezt a gondoskodást úgy, hogy nem várnak és nem is kapnak köszönetet érte. Emberek, akik elpazarolják a tudásukat, ahelyett, hogy rogyásig keresnék magukat azzal, ami a fejükben van.

Azt még értem, hogy miért nem érti meg ezeket az embereket a világ, aki nem ismeri és nem is akarja megismerni azt az ajándékot, amit Krisztusban kaptunk. De az már nehezen érthető, hogy mi miért tartjuk bolondnak és pazarlónak ezeket az embereket! Talán azért, mert a **vallási vezetőkhöz** hasonlóan mi is csak akadályt látunk Jézusban, aki útjában áll az önmegvalósításunknak? Talán azért, mert **Júdáshoz** hasonlóan, pillanatnyi előnyökért, valami csekély haszonért, egyszer csak mi is hátat fordítottunk Mesterünknek? Talán azért, mert **Péterhez és tanítványokhoz** hasonlóan, másoktól való félelemből mi is meg futamodunk minden olyan helyzetben, amikor színt kellene vallanunk arról, hogy kihez is tartozunk.

Mert talán magunknak sem akarjuk bevallani, hogy azért nekünk nem ér meg **mindent** ez a Krisztus követés...

6.

Jézus pedig a kereszt felé haladt, hogy ott a szenvedés helyén mutassa meg, hogy neki mennyit érnek az őt beárazók: a vallási vezetők, a Júdások, a hitüket vesztett, megfutamodó és önféltő tanítványok. Jézus is beárazott bennünket, és olyan drágák vagyunk a számára, hogy értünk odaadott mindent, az életét is, hogy mi élhessünk ővele.

Mennyit ér neked az, Aki az életét adta érted? Aki önmagával együtt mindenét kész odaadni? Mennyit ér az, akinek kegyelme, szeretete és hatalma tart életben téged? Mennyit ér? Ámen!